

er dog ikke tilstrækkeligt til derfor at overgive Forvaltningen til dem; det hele bære de under ingen Omstændigheder. Det forekommer mig at være det Naturligste, at Havnene bestyres af Regjeringen, og at Communerne paa Grund af den særlige Interesse, som de have af de enkelte Havne, faae Stemme med i Havneraadet. Men efter Udvalgets Forslag skulle Havnecommissionerne i samtlige Kjøbstæder med Undtagelse af Helsingør og Frederikshavn ophæves, og deres Forretninger henlægges under Byraadet, altsaa henlægges under en Forsamling, der er valgt af ganske andre Hensyn end Hensynet til Havneanliggenderne, og valgt af Mænd, der aldeles ikke have bibraget Noget til de Indtægter, hvoraf Havnenes Udgifter afholdes. Det forekommer mig at vilde være meget uheldigt. Jeg har navnlig undret mig over, at den ærede Ordfører har været med at stille dette Forslag og har taget Ordet for det. Da Sagen om Communerne Styrelse nemlig ifjor var til første Behandling her i Thinget, hittede han megen Betænkelighed ved at henlægge Havnenes Bestyrelse under Communerne; han udtalte sig om de Vanstueligheder, som vare forbundne dermed, og anbefalede det alene af den Grund, at han frygtede for, at Loven ellers ikke kunde føres igjennem; at han nu skulde tage Initiativet til at bringe et saadant Forslag ind i Loven, havde jeg derfor rigtignok ikke ventet. Det er bekendt, at der er adskillige Fjorde, ved hvilke der er flere Havne, Ministeren nævnedes 5 à 6 Havne ved en enkelt Fjord. Det vilde give Anledning til overordentlig meget Bryderi, til uendelig mange Vidskæftigheder, naar Communerne selvstændig skulde bestyre disse Havne. Der er jo andre Interesser end disse snevre kommunale Interesser, som der maa tages Hensyn til, naar der skal tages Bestemmelse om Havnearbejder, og det forekommer mig derfor, at det vilde være særdeles ønskeligt, at Regjeringen modsatte sig, at Havnene lagdes ind under Communalbestyrelserne. — Der er endnu et Underændringsforslag af den høitagtede Indenrigsminister, nemlig det under Nr. 4, som jeg for det Tilfælde, at Ændringsforslaget under Nr. 22 bliver vedtaget, meget maa anbefale, idet jeg troer, det vilde være skadeligt, om Havnetagterne altid

skulde bestemmes for et Tidsrum af 5 Aar. Det er vistnok Reglen, at de holde sig gjennem et meget længere Tidsrum, men der kunde tænkes Forhold, hvor det var at ønske, at Indenrigsministeren havde Bemyndigelse til strax at kunne foretage Forandringer. Efter disse Bemærkninger skal jeg kun udtale, at jeg agter at stemme mod det omhandlede Ændringsforslag af Udvalget.

Krieger: Ved længere Forhandlinger i Udvalget er det lykkedes at faa de fleste Punkter, om hvilke der var Uoverensstemmelse enten mellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes eller mellem Regjeringen og Udvalget, indskrænkede til meget faa. Der blev tilsidst ved Betænkningens Afgivelse kun tre noget vigtigere Punkter, hvorom der vedblivende har viist sig nogen Uoverensstemmelse. Det første var Uoverensstemmelsen mellem Udvalgets Fleertal og dets Mindretal, nemlig med Hensyn til Borgmesterespørgsmaalet, og det blev afgjort igaar. Det andet Spørgsmaal foreligger her, og det tredje vil komme i et følgende Afsnit, men har iøvrigt allerede været Gjenstand for Afstemning i Landstinget under Forhandlingerne om Landcommunalloven i forrige Samling. Idet jeg nu vil udtale mig om, hvorledes jeg opfatter det Spørgsmaal, som her foreligger, ønsker jeg navnlig at lægge for Dagen, at der vistnok er en Uoverensstemmelse mellem den ærede Minister og mig, men at den ikke er saa stor, som det maaskee synes efter de Udtalelser, der hidtil foreligge Thinget. Hvad jeg ganske vist lægger særdeles Vægt paa, det er, at de Forslag, navnlig det ene af de Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren med Hensyn til Havneparagraffen, ikke bliver antaget af Thinget, hvorimod jeg strax skal erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke har Noget imod, om hele den foreslaaede Havneparagraff for Dieblisset gaaer ud. Jeg skal tillade mig nærmere at forklare Sagen, som jeg opfatter den. Det ærede Thing vil erindre, at der i det Forslag, som i forrige Samling kom fra Folkethinget, var optagen en Havne-Paragraff. Denne § 12 indeholdt flere Bestemmelser, som efter min Mening vare betænkelige og som i ethvert Fald ikke vare